

Publicerad 2015-10-24 14:45 av Romeoisbleeding

Höstlöven virvlar som brusten kärlek, okontrollerad men också vacker.

Varför är det så svårt att släppa taget?

Vinden river i höstlöven, en del faller fritt,
en del håller sig kvar, vad får dem att sitta kvar?

Är det styrka, är det rädsla?

Rädslan för det okända, rädslan för vår egen svaghet?

Varför är det så svårt att släppa taget?

Fem månader har gått, månader fyllda av både tvivel och skratt.

Jag ser dig, jag hör dig men vet att du är inte här längre.

Du har tagit ett steg vidare. Du är någon annanstans.

Jag står kvar, försöker krampaktigt hålla tag i något som inte längre finns.

Varför är det så svårt att släppa taget?

Jag förstår vad som får mig att inte släppa taget.

Det är inte rädsla, inte heller styrka.

Det är min kärlek till dig, den är stark fortfarande.

Även om du inte vill ta emot den, så lever den.

Jag håller den nära mig, vill inte ta död på den ännu
men inte heller släppa den helt fri igen.

Jag håller den nära tills du en dag vill ta emot den eller till

den dag kommer när jag kan släppa taget.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Romeoisbleeding med Poeter.se id #51611 innehar upphovsrätten